Wymagania egzaminacyjne – kurs Instruktora

Warunki egzaminu końcowego

Egzamin składa się z trzech części:

1) sprawdzian umiejętności gry – Test nr 1 lub egzamin ekspercki,
2) sprawdzian wiedzy teoretycznej: testy z 30 losowanymi pytaniami zamkniętymi spośród bazy pytań obejmującej całokształt wymaganej wiedzy,
3) egzamin praktyczny - prowadzenie 15-20 min. fragmentu zajęć indywidualnych lub grupowych wg arkusza ITF.
4) test umiejętności nagrywania piłek z kosza,
5) umiejętność demonstrowania uderzeń (forhend, bekhend, wolej, serwis).

Egzaminatorem jest co najmniej jeden wysoko wykwalifikowany trener tenisa z listy wykładowców PZT dla kursów instruktorskich. Nie może on prowadzić więcej niż 20% zajęć na danym kursie.

Wyniki kandydata zestawione są w protokole końcowym. By zaliczyć kurs konieczne jest zaliczenie wszystkich jego elementów składowych.

UWAGA: od 1 stycznia 2024 warunkiem ukończenia kursu jest zaliczenie 30 godzinnych praktyk.

Kandydat, który nie zaliczy jednego elementu, może zdawać go przy okazji egzaminów podczas kolejnego kursu.

UWAGA: warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest złożenie projektów (prac zaliczeniowych) przewidzianych w programie kursu.

1. Sprawdzian umiejętności gry

Ocena poziomu umiejętności gry jest dokonywana na podstawie **Testu nr 1 lub na podstawie oceny eksperckiej**. Ocenie podlegają następujące elementy techniczne:

- gra z głębi kortu
- wolej
- serwis

Ilościową ocenę umiejętności gry należy poszerzyć o jakościową ocenę techniki gry kandydata na szkoleniowca. Egzaminator powinien ocenić techniczną jakość wykonania pozytywnie wtedy, gdy nie zawiera ona systematycznie popełnianych, kardynalnych błędów w zakresie: punktu trafienia, chwytu, kierunku ruchu rakiety, ustawienia stóp. Ponadto uderzenie jest na tyle opanowane, że można mówić o powtarzalności, płynności i swobodzie w jego wykonaniu.

2. Sprawdzian wiedzy teoretycznej

PZT dysponuje zestawem pytań egzaminacyjnych, obejmujących zakres wiedzy prezentowanej na kursie. Bezpośrednio przed egzaminem końcowym egzaminatorzy przygotowują test egzaminacyjny składający się z 30 pytań zamkniętych, który otrzymają kandydaci. Maksymalny czas na wypełnienie testu to 30 minut. Uczestnik kursu zalicza test wiedzy teoretycznej, jeżeli uzyska 25 z 30 punktów możliwych do zdobycia.

3. Egzamin praktyczny

Procedura egzaminu

Przed egzaminem, kandydat otrzymuje jedno ze znanych wcześniej zagadnień. Przed egzaminem przedstawia swoje zamierzenia, a zwłaszcza cele zajęć (czego ma zamiar nauczyć gracza/zawodnika). Podczas samej prezentacji (która trwa 20 minut) zaleca się skorzystanie z „żywych", początkujących graczy.

Temat pokazu egzaminacyjnego wybiera się wg następującego klucza:

1) nazwa sytuacji meczowej (serwowanie, returnowanie, gra z głębi kortu, atakowanie do siatki, obrona przez atakiem),
2) intencja taktyczna:
    a. utrzymanie/rozpoczęcie wymiany (regularność),

b. budowanie akcji (np. poprzez gonienie, atakowanie słabszych stron, stosowanie własnych silniejszych zagrań),
c. kończenie akcji.

Przykładowe tematy to:

- Utrzymanie wymiany w grze z głębi korty (Fh i Bh).
- Atakowanie słabszej strony przeciwnika podczas serwowania.

Zadaniem kandydata jest takie poprowadzenie zajęć, by zrealizować ich cel i poprawić u ucznia (choćby w minimalnym stopniu) jeden lub więcej elementów np. technicznych lub taktycznych.

Sama prezentacja musi obejmować 4 części:

1) sytuacja otwarta (może być gra szkolna/ze zmienionymi przepisami) – analiza - rozmowa z zawodnikami (efektywne zadawanie pytań) - określenie tematu do dalszego doskonalenia.

2) trzy progresywne ćwiczenia:

1 - zamknięte (może być z kosza),
2 - półotwarte (np. gra z trenerem),
3 - otwarte, np. gra szkolna (ze zmienionymi zasadami), w formie rywalizacji.

Ocenie podlegają:

- formułowanie i realizacja celu(ó)w zajęć,
- zachowanie zasad bezpieczeństwa,
- poprawne skonstruowanie ćwiczeń, gry szkolnej, zachowanie schematu 4 ćwiczeń progresywnych,
- umiejętności komunikacyjne, zwłaszcza umiejętność efektywnego zadawania pytań,
- aktywność uczestników,
- używanie pomocy treningowych,
- „podejście" pedagogiczne (styl nauczania),
- demonstracja i nagrywanie.

Egzaminator ocenia przebieg prezentacji wg arkusza.